

12-07

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Πατέρων Πρόκλου
καὶ Ἰλαρίου καὶ τοῦ
† Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ,β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ
τοῦ Ἀθωνος κλέϊσμα, καὶ τῶν πά-
λαι ὀσίων, μιμητὴν καὶ ἰσότιμον,
Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ
σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν, ὡς
φυλάσσοντα ἐκ πάντων τῶν λυ-
πηρῶν, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας·
δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα
τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ
ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'.

Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον ἄνδρα, τοῦ
ὄρους Ἀθωνος, τὸν ἐπ' ἐσχάτων
τῶν χρόνων, καθάπερ φάος λα-
μπρόν, τὴν σκοτίαν τῶν πιστῶν
διασκεδάσαντα, καὶ νοσήματα ψυ-
χῶν, καὶ σαρκὸς ἐπιφοράς, ἰώμενον
ὑπὲρ φύσιν, τῆς προοράσεως λύ-
χρον, νέον Παῖσιον τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευ-
τος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν
προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε
ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε,
ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν
σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων,
καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῇ χάριτι Χριστοῦ, ὡς οἱ πάλαι
Πατέρες, συνέζησας σεμνέ, τοῖς
ἀλόγοις θηρίοις, καὶ φίλος γενόμε-
νος, πτερωτῶν καὶ τῶν ὄφεων, ἐξε-
πλάγησαν, οἱ σὲ εἰδότες θεόφρον,
καὶ ἀνύμνησαν, τὸν Παντοκράτορα
Λόγον, τὸν σὲ θαυμαστώσαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμοιον

Εἰκόνα τὴν σεπτὴν, φοβεράς
Προστασίας, Παῖσιε Μητρός, τοῦ
Δεσπότου ἐκράτεις, καὶ ἔβλεψας
ὅσιε, πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὥφθη σοι,
ταύτης ἔλλαμψις, ἡ καταυγάζουσα
πάντας, διὸ πρέσβευε, διηνεκῶς
σὺν Παρθένῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπυρολογία,
Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν πολυθαύμαστον, σεμνὸν Παῖσιον, τὸν καθαιρέσαντα, ὄφρ' οὖν τοῦ δράκοντος, καὶ ἡδονὰς τὰς σαρκικὰς, συντρίψαντα τῇ ἀσκήσει, Ἄθωνος τὸ κλέϊσμα, καὶ Φαράσων ἐκβλάστημα, τὸν εὐεργετήσαντα, πολυτρόπως τοῖς θαύμασι, τὰ πλήθη τῶν πιστῶν ὀρθοδόξων, πάντες τιμήσωμεν ἐνθέως.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμοιον

Τὴν ἀειπάρθενον, Κυρίαν Δέσποιναν, τὴν ὠραῖσασαν, γένος τὸ βρότειον, ἔχουσιν ὄντως τὴν μορφήν, Παῖσιε γλυκυτάτην, ὅσιε ἐώρακας, ἐν καλύβῃ τοῦ Ἄθωνος, ὡς καὶ προσεκύνησας, ταύτην ἄνερ πανόλβιε, διὸ καὶ σὺν αὐτῇ μὴ ὀκνήσῃ, πάτερ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς νεότητος ὥφθης παιδαγωγός, καὶ ἀκέστωρ ἀνθρώπων ναρκομανῶν, τοῖς σχοῦσι δυσίατα, πορνικὰ ἁμαρτήματα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς ἐφάνης, θεράπων πανάριστος, καὶ τῶν ἀναζητούντων, ὁδὸν τὴν σωτήριον, πάτερ ἐπεγνώσθης, ἀκριβῆς ποδηγέτης, καὶ πάντων Παῖσιε, βακτηρία γεγένησαι, ἀσκητὰ θεοφώτιστε, διὸ ἐν Σουρωτῇ οἱ πιστοί, τὸν σὸν τάφον, προσκυνοῦντες χαίρουσι, καὶ σεμνῶς τὴν σὴν μνήμην, κατὰ χρέος μέλπουσι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμοιον

Τὴν ἁγίαν μορφήν σου ἑώρακώς, ὡς ὑπάρχει Παρθένε ἐν τῇ

Σιών, ὁ θεῖος Παῖσιος, ἐν τῷ ὄρει ἐδίδαξε, τοῖς εἰκονογράφοις, ποιεῖν ἐν πιστότητι, καὶ πολλὴν σου χάριν, ἐκήρυττεν ἅπασιν· ὅθεν Θεοτόκε, μὴ ἐλλείπῃς ἀπαύστως, Χριστὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ὑμνούντων τὸν τόκον σου, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους αὐτοῦ, ἐν οἷς ἔστι, ἄγνη καὶ ὁ ὅσιος, ὁ τιμώμενος ὕμνοις, ὑπὸ πάντων τὴν σήμερον.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Δόξα.

Αγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς ριγ' 113

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. (δψ)

Στίχ. **Μ**ακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Coὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ

προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, ὅσιε Παῖσιε, σὺ γὰρ ἐν τῷ εἰκοστῷ αἰῶνι, ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, ὡς ἀστὴρ ἡμερινὸς ἀνίσχες, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη ἐφώτισας, εἰς τὸ εἰδέναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου· διὸ καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς ἀνελθὼν, καὶ σχὼν παρῶρησίαν, μὴ παύῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

*Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'.
Ἀρματηλάτην Φαραώ.*

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοχαρίτωτε ἀγνὴ θεόνυμφε, ταῖς ἱκεσίαις σου, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, καὶ Υἱόν σου φώτισον, νοός μου ἐνεργήματα, ὅπως ὑμνήσω ἀξίως, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν πρεσβειῶν σου τὰς χάριτας.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Επὶ τὴν σὴν καταφυγὼν βοήθειαν, ἀειμακάριστε, τοῦ ἐχθροῦ νικῆσαι, μιὰν παράταξιν, ἐλπίζω ὁ ταλαίπωρος, διὸ τείνω τὰς χεῖρας, ἱκετικῶς τῇ εἰκόνι σου, καὶ τὴν σὴν αἰτοῦμαι ἀντίληψιν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο σὸς Υἱὸς παρθενομῆτορ ἄχραντε, ὁ ὑπεράγαθος, ὁ τοῦ κόσμου κτίστης, καὶ βροτῶν διάσωσμα, τὴν σὴν πρεσβείαν δέχεται, καὶ ποιεῖ πάντα ὅσα, ἐπιθυμεῖς θεονύμφευτε, ὑπὲρ τῶν πιστῶν ὑμνολόγων σου.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν μου τὴν πλημύραν Δέσποινα, στήσον πρεσβείαις σου, καὶ πρὸς τὸν λιμένα, τοῦ Χριστοῦ ὁδήγησον, νοός μου τὰ νοήματα, καὶ ψυχῆς μου τὸ ἥθος, ὅπως διέλθω τὸ πέλαγος, βίου πολυμόχθου πανάχραντε.

*Κανὼν τοῦ Ὁσίου
ᾠχος πλ. δ'.*

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Σπῆχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλοκαρδίως τὸν σεμνὸν Παῖσιον, τὸν πολυθαύμαστον, ἀνυμνῆσαι θέλω, καὶ αἰτοῦμαι δύναμιν, Χριστέ μου παντοδύναμε, ὅπως μέλψω τὸν βίον, καὶ πολυάριθμα θαύματα, τούτου τοῦ ὁσίου σου Κύριε.

Σπῆχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεμνῶς βιώσας ἐπὶ γῆς ἀοίδιμε, ὡς ἄλλος ἄγγελος, σάρκα ὑποτάξας, καὶ παθὼν τὴν ἔγερσιν, χαρίτων πάτερ γέγονας, τοῦ Θεοῦ τὸ δοχεῖον, τοῖς Ὀρθοδόξοις Παῖσιε, πᾶσι προσπορίζων τὰ πρόσφορα.

Σπῆχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετικῶς τὸν παντουργὸν τῆς κτίσεως, ἐξιλεούμενος, ὑπὲρ τῶν ἐν θλίψει, καὶ καμνόντων ἅγιε, κατέστης ὁ διδάσκαλος, πρὸς θειότερον βίον, πολλῶν ἀνθρώπων Παῖσιε, Ὅρους τοῦ Ἀγίου τὸ καύχημα.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον.**

Ἐν τῷ πελάγει τῶν παθῶν νηρόμενος, καταποντίζομαι, Μῆτερ Θεοτόκε, ὁ πτωχὸς καὶ δείλαιος, διὸ καὶ ἀνακράζω σοι, ταῖς λιταῖς σου τὸν σάλον, τῶν πειρασμῶν μου κατάπαυσον, Ὅρους τοῦ Ἀγίου ἡ ἔφορος.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ὁσίου,
ᾠχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σπῆχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεώργιον ὦφθης τὸ θαυμαστόν, τοῦ Ἀθωνος Ὅρους, ἐκβλαστάνον γλυκεῖς καρπούς, Παῖσιε πάτερ θεοφόρε, τῶν ἀσκουμένων τὸ νέον παλλάδιον.

Σπῆχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδίδαξας πάτερ τοὺς σοὺς υἱούς, φυλάττειν ἐκ βλάβης, πονηρίας τοὺς λογισμούς, καὶ ἔχειν ἐν νῷ ἀδιαλείπτως, τὰ ἀγαθὰ τοῦ Χριστοῦ ἐννοήματα.

Δόξα...

Ῥοαῖς τῶν δακρύων σου τὸν Χριστόν, ἰκέτευες πάτερ, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐνδεῶν, Παῖσιε τῶν ἐξαιτουμένων, ἐν τῇ σῇ κέλλῃ, ποικίλα αἰτήματα.

Καὶ νῦν.... Θεοτοκίον.

Ὁ νέος Παῖσιος Μαριάμ, τὴν θείαν μορφήν σου, ὑπὲρ φύσιν τοῖς

ὀφθαλμοῖς, ἐώρακεν ὄντως ἐν τῷ Ἀθῶ, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ἀειπάρθενε.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ λβος ὁ ἄσυλος πιστῶν, ἀγαθοσύνης ὁ πλοῦτος, καὶ θησαύρισμα ἀγάπης ἐδείχθης, ἀπειρόγαμε ἀγνή, τοῦ κόσμου τὸ ἐγκαύχημα, τῶν γηγενῶν ἡ δόξα, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸ μέλισμα.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κλιμαξ ὑπάρχεις νοητή, ἡ ἀνάγουσα Κόρη, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὑπερέχεις τοῦ παντός, μερόπων καὶ ἀγγέλων τε, καὶ τῶν κτισμάτων πάντων, ὡς ἡ τεκοῦσα τὸν Κύριον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ἀνέτειλεν ἡμῖν, ὁ ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ὥσπερ ἥλιος φωτίσας τοὺς πάντας, καὶ τὰ σκότη τοῦ ἐχθροῦ, ἰσχυρῶς διεσκέδασε, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει, ὡς παντοδύναμος Κύριος.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πῦρ κατακαίει με σφοδρῶς, τῶν ἡδονῶν Θεοτόκε, καὶ ταρασσει τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, διὸ δέομαι θερμῶς, λιταῖς σου τοῦτο μάρανον, καὶ τὴν εἰρήνην δός μοι, τῶν λογισμῶν θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ἦδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στήχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιφρονεῖς τὸν μιαιρόν, ἀνδροπρεπῶς θεοφόρε, τειχιζόμενος νοδὸς ἀτυφία, καὶ εὐχαῖς περιβληθείς, τὸν θώρακα τῆς χάριτος, Παῖσιε τροποῦσαι, τῶν δυσμενῶν τὰ συστήματα.

Στήχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀδιαλείπτους προσευχαῖς, πρὸς τὸν Δεσπότην τῶν πάντων, καθικέτευες Παῖσιε πάτερ, λυτρωθῆναι ἐκ δεινῶν, τοὺς ἐπικαλουμένους σε, καὶ ποθοῦντας λύσιν, τῶν θλιβερῶν περιστάσεων.

Στήχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺν τὴν ἄνωθεν λαβὼν, ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων, βοηθεῖς ταῖς ἱκεσίαις παμμάκαρ, σὺ γὰρ ἔλεγες πιστοῖς, ὑπὲρ αὐτῶν προσεύξασθαι, ὡς ἐχόντων χρεῖαν, πλεον τῶν ζώντων Παῖσιε.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ὁ πλαστοουργός, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἰμάτων, τὸν ἀρχαῖον καταβάλλει βελίαρ, καὶ χαρίζει τοῖς βροτοῖς, τὴν ἄνεσιν Πανάμωμε, τῆς ἁμαρτίας παῦσιν, καὶ τῶν ψυχῶν ἐλευθέρωσιν.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ὁσίου

Ἦδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στήχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικητὴς ἀνεδείχθης, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, ὅλως ταπεινώσας τὸν ἄνδρα, τὸν ἐνεργούμενον, πάτερ Παῖσιε, καὶ ἐν Θιβέτ παιδευθέντα, ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, μικρὸν Γεώργιον.

Στήχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πνευματέμφορε πάτερ, ὁ τοῦ παντὸς Κύριος, τὴν ὑπὲρ τὰ κάλλη ἀνθρώπων, τούτου ἐμφέρειαν, ἐν ὄρει Ἀθωνος, σοὶ ἀπεκάλυψε πάλαι, καὶ ἐπλήσθης χάριτος, πολλῆς Παῖσιε.

Δόξα...

Ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων, πῶς ὑπεδέχθης μακάριε, ἐν τῷ σῷ κελίῳ καθ' ὅπου, τὴν πολυῦμνητον, μεγαλομάρτυρα, καὶ θαυμαστὴν Εὐφημίαν, ἅγιε Παῖσιε, Πατέρων καύχημα.

Καὶ νῦν.... Θεοτοκίον.

Ἰαμάτων σε κρήνην, καὶ ἱατρὸν ἄριστον, οἱ κατατρυχόμενοι πάντες, νόσοις τοῦ σώματος, Μῆτερ γινώσκομεν, διὸ αἰτοῦμεν ἐν πίστει, τὴν σὴν θεονύμφευτε, θείαν βοήθειαν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐχῆς ἐργαστήριον, ἡ σὴ ἁγία ψυχὴ, Παῖσιε γέγονε, τῇ συνεχεῖ προσευχῇ, καὶ θείαις δεήσεσι, σὺ γὰρ μακροχρονήσας, ἐν τῇ κέλλῃ σου πάτερ, ὥφθης καθάπερ στήλη, φωτεινὴ ἱκετεύων, Χριστὸν τὸν πάντων κτίστην, καὶ παντοκράτορα.

Δόξα... Καὶ νῦν....

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθένε ἀπείρανδρε, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, τὸ κῦδος καὶ καύχημα, τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν, ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, γέγονας τῷ σῶτόκῳ, διὸ ἔσχες μεγίστην, Δέσποινα παρῶρησίαν, πρὸ τοῦ θρόνου Υἱοῦ σου, ἀεὶ συνηγοροῦσα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον.

ᾠχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ἀγίου Ὁρους ἀσκητὴν τὸν περιάκουστον, καὶ Ἐκκλησίας τὸν φωστῆρα τὸν νεόφωτον, ἐπαινέσωμεν ἐν ὕμνοις ὀλοκαρδίως, ποδηγῶν γὰρ τοὺς πιστοὺς πρὸς βίον ἄριστον, ποταμῶν τῶν δωρημάτων τούτους ἐπλησας· διὸ κράζουσι· Χαίροις πάτερ Παῖσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀγγελος ὥσπερ ἄλλος, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, Παῖσιε ἐφάνης ἐν ᾿Αθῷ, ὁσίως γὰρ ζήσας ἐν γῇ, ἀσκητῶν τῶν ἀρχαίων ἰσοστάσις, ἐφάνης τοῖς συνοῦσί σοι, βοῶσί σοι θερμῶς τοιαῦτα·

Χαῖρε Φαράσων ὁ θεῖος γόνος· χαῖρε τοῦ ᾿Αθωνος μέγας ὄλβος.

Χαῖρε τῆς Κονίτσης τὸ ἔνθεον καύχημα· χαῖρε Σουρωτῆς κοινοβίου καλλώπισμα.

Χαῖρε βρύσις ἡ πολύκρουνος ὑπὲρ φύσιν δωρεῶν· χαῖρε ρεῦμα ἀκατάσχετον ἱαμάτων σωστικῶν.

Χαῖρε ὅτι κλείζεις τὴν Μονὴν Ἑσφιγμένου· χαῖρε ὅτι οἰκεῖς ἐν τῷ ὄρει Σιναίου.

Χαῖρε βροτῶν ἀτύφων ὁ ἔξαρχος· χαῖρε πολλῶν χαρίτων ὁ κάτοχος.

Χαῖρε δεινῶς ἀλγουμένων ὁ ῥύστης· χαῖρε ἀνδρῶν μοναστῶν ὑποφῆτης.

Χαίροις πάτερ Παῖσιε..

Συναξάριον.

Τῇ IB' τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Παῖσιου τοῦ νέου τοῦ Ἀγιορείτου, τελειωθέντος ἐν εἰρήνῃ, ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἐννεακοσιοστῷ ἐνεννηκοστῷ τετάρτῳ (1994).

Σπύχοι

Παῖσιε τοῦ ὄρους ᾿Αθωνος δένδρον,

πολύκαρπον ὁσιώτατε ἐδείχθης.

Δεκάτῃ τε καὶ δευτέρᾳ Παῖσιος θάνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεῖνοῦ, ὃς ἐχρημάτισε Πατὴρ πνευματικὸς τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ ᾿Αθῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Σεραπίωνος, καὶ τῶν Ἀγίων μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φαύστου, Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν, καὶ τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Μάμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Ἡ ἁγία Βερονίκη ἡ αἰμορροοῦσα, ἣν ἰάσατο ὁ Χριστός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ α'. ᾠχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ὥδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ὥδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὥδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ὥδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ὥδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὥδὴ η'

Σπ'χ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος δ')

Σπ'χ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπ'χ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ

Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

ᾠδὴ θ'. ᾠχος δ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετῳ δέ, ἁῶλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν ὅσιον Παῖσιον, Ἁγίου Ὅρους κλείσμα, τῆς Σουρωτῆς τὸν ἐπόπτην, καὶ ποδηγέτην τῶν νέων, τὸν λόγοις τε καὶ πράξεσι, τοὺς ἐνδεεῖς στηρίζαντα, τιμήσωμεν ἐν ἄσμασιν, ὑμνολογοῦντες ἐνθέως, τὸν βίον τούτου καὶ ἔργα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε θεοδόξαστε, χριστιανῶν τὸ στήριγμα, ἡ φοβερὰ προστασία, τῶν ἀδυνάτων ἀνθρώπων, νοσοῦντων ἡ ἀνόρθωσις, καὶ τῶν πασχόντων σθένωσις, τῆς Οἰκουμένης σκέπασμα, σεμνοπρεπῶς σὲ ὑμνοῦμεν, οἱ δοῦλοί σου ὁμοφώνως.

ΑΙΝΟΙ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτῳ τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ

δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ᾠχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἄγιοι.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τί σε ὀνομάσωμεν ὅσιε, τῶν Φαράσων τὸν βλαστόν, καὶ τῆς Κονίτσης πολιστήν, Σουρωτῆς τὸν ὁδηγόν, καὶ τοῦ Σινᾶ τὸν ἀσκητήν, τοῦ Ἄθω, ἐγκαλλώπισμα τὸ μέγιστον, Ἑλλάδος, τὸ ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν, Παῖσιε θεοδόξαστε· ἡμῶν ὁ κόσμος καὶ καύχημα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί σε προσφωνήσω Παῖσιε, τῆς νεότητος πατέρα, καὶ λαμπρὸν μυσταγωγόν, μοναζόντων τὸν ἀλείπτῃν, πρὸς τὰ κρείττω θαυμαστόν, νοσοῦντων, ἱατῆρα ἀκριβέστατον, δαιμόνων, σκεδαστὴν καὶ πολεμήτορα· ἐν τοῖς ἐσχάτοις γὰρ ἔτεσιν, ὡς ἰσοστάσιος πέφηνας, τῶν πρόπαλαι, διδασκάλων τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τί σε νῦν προσείπω Παῖσιε, τῶν ἀνδρῶν ἐξηρτημένων, ταῖς οὐσίαις λυτρωτὴν, δηλωτὴν τῶν ἐσομένων, γεγονότων τοῖς πιστοῖς, ἀθέων, παιδευτὴν θαυμασιώτατον, δειλαίων, στηριγμὸν καὶ μέγα θάρσημα· ἀσκητικῶς γὰρ ἐβίωσας, καὶ

ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, προσέλαβες, ἀξιόγαστε πατὴρ ἡμῶν.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάτερ θεοφόρε Παῖσιε, ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε θερμῶς, μὴ ἐλλείπῃς τὸν Χριστόν, καθικετεύων θερμουργῶς· ἐκτήσω, παρρησίαν γὰρ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσχες, χαρισμάτων πλήθος ὅσιε, προορήσεως καὶ ἰάσεως, τῶν ἀλγουμενων κακώσεσι, ἐν σώματι, καὶ ψυχῇ ἀειμακάριστε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Οσιε πάτερ Παῖσιε, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Ἑλλάδος, καὶ πανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· ὡς ἄγγελος γὰρ ἔνσαρκος, ἐκ τοῦ Ἰθωνος, τὰ ζωοποιὰ διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν διεκήρυξας· ὡσαύτως δὲ γέγονας, τῇ βιοτῇ καὶ ἔργοις σου, μοναστῶν πρότυπον, κοσμικῶν διδάσκαλος, νεότητος παιδαγωγός, Σουρωτῆς ὁ παρραστάτης, καὶ πάντων ὁ φίλος· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ταπεινῶς, πρὸς σὲ ἅγιε δεόμεθα, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἦχος πλ. δ'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς

τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ τοῦ Ἀθωνος κλείσμα, καὶ τῶν πά-
λαι ὁσίων, μιμητὴν καὶ ισότιμον,
Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ
σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν,
τοὺς πίστει ἀνακράζοντας· δόξα
τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι
διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ τοῦ Ἄθωνος κλέϊσμα, καὶ τῶν πάλαι ὁσίων, μιμητὴν καὶ ἰσότιμον, Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ

προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,, (**ὁ β' χορὸς**) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ τοῦ Ἄθωνος κλέϊσμα, καὶ τῶν πάλαι ὁσίων, μιμητὴν καὶ ἰσότιμον, Παῖσιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἦχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **γ'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος (6ης Δεκεμβρίου)

Προκείμενον ἦχος βαρύς

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γαλ. ε' 22-26, ς 1-2).

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ') ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγέλιον (Ματθ. ια' 27-30)

Στίχ. Ὅτι ἐ

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὴν Ἐξαίρετως

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.